

Bp Ignacy Dec

Jako szafarze darów z Wieczernika

Świdnica, 18 kwietnia 2019 r.

Homilia w katedrze świdnickiej w Wielki Czwartek podczas Mszy Krzyżma

1. Wstęp

Drodzy bracia w powołaniu kapłańskim, drodzy bracia i siostry w powołaniu chrześcijańskim, w roku świętowania piętnastej rocznicy ustanowienia naszej diecezji po raz szesnasty i najprawdopodobniej po raz ostatni jako posługujący biskup świdnicki, wygłaszam homilię wielkoczwartkową. Chcę w niej umieścić trzy punkty: najpierw refleksję związaną z przesłaniem słowa Bożego, następnie uwydatnię główny wątek Listu Polskich Biskupów do Kapłanów na Wielki Czwartek 2019 r. i w trzecim punkcie skieruję do wszystkich, zwłaszcza do kapłanów, podziękowania i życzenia.

1. Jako namaszczeni i posłani

Drodzy bracia prezbiterzy, w bezpośredniej bliskości wydarzeń Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Zbawiciela jako kapłani gromadzimy się w naszej katedrze, aby wspólnie sprawować Eucharystię i w ten sposób wyrazić jedność naszego całego prezbiterium. W nasze kapłańskie święto, wspólnie dziękujemy w tej Eucharystii za dar wybrania i uczynienia nas kapłanami Chrystusa i Kościoła. W tak ważnej chwili, przed rozpoczęciem Triduum Paschalnego, odnowimy nasze kapłańskie przyrzeczenia złożone w dniu święceń kapłańskich. Starożytna tradycja wiąże jednocześnie tę uroczystą Mszę Świętą z obrzędem poświęcenia olejów, których my, jako kapłani, używamy w sprawowaniu niektórych sakramentów. Poświęconym dzisiaj Olejem Krzyżma są namaszczani nowo ochrzczeni, przystępujący do sakramentu bierzmowania a także podczas sakramentu święceń, ręce prezbiterów i głowy biskupów, jak również kościoły i ołtarze w obrzędzie ich poświęcenia. Olejem Chorych natomiast są namaszczani ci, którzy utracili zdrowie. Skuteczność znaków sakramentalnych jest dziełem samego Chrystusa, który przez swoje cierpienie i śmierć na Krzyżu oraz przez swoje chwalebne zmartwychwstanie tchnął moc w te znaki, które pozostawił swojemu Kościołowi. Dlatego właśnie poświęcenia olejów Kościół dokonuje w bezpośredniej bliskości czasu, który upamiętnia i uobecnia Misterium Chrystusowego unżenia i wywyższenia.

Teksty biblijne czytane podczas obecnej Mszy Krzyżma mówią nam o namaszczeniu Duchem Świętym i posłaniu do głoszenia dobrej nowiny. Takie namaszczenie i posłanie otrzymał sam Chrystus, jako Najwyższy Kapłan. Wyznał to wyraźnie w synagodze w Nazarecie (por Łk 4,16-21). Z Jego woli to namaszczenie i posłanie otrzymują ci wszyscy, którzy uwierzą w Niego jako Syna Bożego, przysłanego na świat przez Ojca. Konsekwencją

każdego namaszczenia jest posłanie do ewangelizacji przez słowo, modlitwę i dobre czyny. Dotyczy to wszystkich ochrzczonych i bierzmowanych, a w szczególności nas, obdarzonych sakramentem święceń czy konsekracją zakonną. O znaczeniu namaszczenia olejem Krzyżma napisał św. Jan Paweł II w książce "Wstańcie, chodźmy! (2004), wskazując, że z tego namaszczenia wynika godność powołania. Napisał tak: "Stąd właśnie płynie wspólna godność wszystkich chrześcijańskich powołań. Z tego punktu widzenia wszystkie one są sobie równe. Różnice wynikają natomiast z miejsca, które Chrystus daje każdemu powołanemu we wspólnocie Kościoła oraz płynącej stąd odpowiedzialności".

Po tej wstępnej refleksji, zapoznajmy się pokrótce z treścią Listu pasterskiego, jaki polscy księża biskupi napisali do kapłanów na Wielki Czwartek 2019 r.

2. Przesłanie Listu biskupów polskich do kapłanów na Wielki Czwartek 2019 r.

Na początku nasi biskupi piszą: "Duch Święty jest w stanie przemienić alumna, diakona, prezbitera do tego, by nie pozostawał zamknięty, zastraszone czy obojętny (...) By miał odwagę wychodzić do ludzi, a także i tych, którzy są uprzedzeni i nieskorzy do słuchania". Potrzebę budowania "Kościoła wyjścia" biskupi potwierdzają szczególnie w kontekście rodzącej się współcześnie wśród duchownych pokusy, aby w duszpasterstwie postawić na ilość, a nie na jakość. Biskupi wyraźnie dystansują się od myślenia, jakoby istnieli ludzie, do których docierać z Ewangelią nie trzeba, albo nie z tak dużym zapalem, tylko dlatego, że jest już jakaś przekonana grupa wiernych, która ma stanowić tę wyselekcjonowaną "jakość". "Asekuracyjna zasada - wyjaśniają biskupi - by chronić zastany <stan posiadania> albo złudne przekonanie, że <mała trzódka> będzie pogłębiona w swojej wierze niż masowy Kościół ludowy, jest dalekie od zamiarów Jezusa, który nas posyła aż < na krańce świata i do wszystkich narodów>". "W tej trosce o stan wspólnoty, zarówno ilościowy jak i jakościowy - podkreślają biskupi - wciąż dorastamy do zaszczytnego tytułu <pasterz>, bo też niedościgłym wzorem jest ten Dobry Pasterz, który oddał życie swoje za owce". Autorzy listu wzywają więc do odważnego <wyjścia> do wszystkich "choćby byli oni daleko od Kościoła czy znajdowali się na jego peryferiach". Wołanie to jest o tyle uzasadnione, że - jak zauważają - "wciąż rośnie w Polsce liczba tych, którzy już nie przychodzą na niedzielna Eucharystię i nie przyjmują księdza po kolędzie".

"Mamy świadomość, iż w naszej kapłańskiej wspólnocie są bracia, którzy słabną w powołaniu czy nawet upadają, lub przeżywają różnorodne trudne chwile - piszą biskupi na zakończenie listu - Jednocześnie z szacunkiem i wdzięcznością patrzymy na tych - podkreślają dalej nasi pasterze - którzy pomimo życiowych przeciwności i utrapień dnia

codziennego, w cichości i prawości serca, wiernie i z oddaniem realizują swoją kapłańską misję".

3. Podziękowania i życzenia

Drodzy bracia w powołaniu kapłańskim, pozwólcie, że w dniu naszego kapłańskiego święta skieruję także ja - do was, jako wasz biskup, ojciec, brat i przyjaciel słowa serdecznej wdzięczności za świadectwo waszego kapłańskiego życia. Chcę zauważyć, że najprawdopodobniej jest to dla mnie ostatni Wielki Czwartek, kiedy dane mi jest przemawiać do was jako wasz biskup diecezjalny. W roku przeżywanego piętnastolecia naszej diecezji dziękuję wam wszystkim za waszą modlitwę, za głoszenie Bożego słowa w ramach homilii i katechezy, za sprawowanie liturgii świętej, za troskę o chorych i biednych oraz za zatroskanie o mienie materialne waszych wspólnot parafialnych, szczególnie za troskę o świątynie, plebanie, budynki gospodarcze i cmentarze. Drodzy bracia, dziękuję także za ofiary, które składaliście i składacie na utrzymanie naszego Wyższego Seminarium Duchownego, Domu Księzy Emerytów i Kurii Biskupiej oraz innych instytucji diecezjalnych. Dziękuję za prowadzenie w trudnym czasie różnego rodzaju remontów. Dziękuję za wszystko, za każdą życzliwość i dobroć. Pan, hojny w miłosierdzie i dobroć, sam niech będzie dla was nagrodą.

Z racji przeżywanego jubileuszu piętnastolecia naszej diecezji słowa podziękowania składam kapłanom, siostronom zakonnym i osobom świeckich, posługującym w naszej Świdnickiej Kurii Biskupiej, w naszym Wyższym Seminarium Duchownym, w Sądzie Biskupim, w Caritas diecezjalnej, w Domu Księzy Emerytów i w innych instytucjach kościelnych. Szczególną wdzięczność kieruję do Ekscelencji, Księdza Biskupa Adama za Jego spokojną, rozważną i gorliwą posługę w Świdnickiej Kurii Biskupiej i w całej diecezji. Dziękuję wikariuszom biskupim, Radzie Konsultorów, Radzie Kapłańskiej, Radzie Duszpasterskiej, Dyrektorom wydziałów kurialnych i innym gremiom duszpasterskim i administracyjnym posługującym w naszej diecezji.

Naszą kapłańską wdzięczność kieruję dziś do osób życia konsekrowanego, do sióstr zakonnych, którym dziękuję za modlitwę i za codzienną posługę w duchu charyzmatów waszych założycieli. Jako kapłani zdani na współpracę z gronem katechetów, bardzo serdecznie dziękuję w imieniu całego naszego diecezjalnego prezbiterium wszystkim pracownikom katechezy. W tym roku dodatkowo dziękujemy za pomoc w przeprowadzeniu egzaminów, młodzieży gimnazjalnej, młodzieży z klas ósmych w czasie strajku dużej części nauczycieli i liczymy na wasze wsparcie w przeprowadzeniu egzaminów maturalnych.

Pozwólcie, drodzy bracia kapłani, że w waszym imieniu i własnym podziękuję wiernym świeckim, naszym siostronom i braciom w powołaniu chrześcijańskim za wspieranie nas w naszym posłannictwie i w naszej służbie. W imieniu naszego diecezjalnego prezbiterium dziękuję wam drodzy bracia i siostry za waszą modlitwę, życzliwość i serdeczność jakiej od was doświadczamy od piętnastu lat, w ramach naszego Kościoła

lokalnego. Wasza modlitwa dodaje nam sił w kapłańskiej służbie, pozwala łatwiej przechodzić przez ciemne doliny. Dziękuję także za dary i ofiary materialne, które składacie na tacę, podczas wizyty duszpasterskiej i przy innych okazjach. Zapewniam, że staramy się oszczędnie i rozsądnie gospodarować waszym groszem, który otrzymujemy od was za pośrednictwem waszych kapłanów. W duchu wdzięczności zapewniam was o naszej modlitwie w waszych intencjach. W nasz kapłański dzień dziękuję także osobom chorym, przykutym do łóżka, osobom starszym. dziękuję za modlitwę i ofiarowanie swoich cierpień w intencji wzrostu królestwa Bożego w naszych sercach i w świecie.

W duchu wdzięczności i serdecznej przyjaźni winszuję wszystkim błogosławionym Święt Wielkanocnych, owocnego przyjęcia darów Zmartwychwstałego Pana, w szczególności daru pokoju, radości, daru wiary, nadziei i miłości, daru zdrowia duchowego i fizycznego.

Zakończenie

Te wszystkie słowa wdzięczności, uznania i życzeń składamy w dłonie Chrystusa, Najwyższego Kapłana, który nas powołał, namaścił i posłał, abyśmy, z Jego woli, przedłużali Jego działalność. Niech On mocą Ducha Świętego uczyni te życzenia owocnymi. Niech Maryja, Matka Chrystusa i Matka Kościoła, Matka nas wszystkich, niech zachowuje nas w swojej łaskawej opiece po najdłuższe lata tu na ziemi, niech modli się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.